

[Lykketoft]

ring, hvis de har en høj indkomst, og det er der nogle af dem der har i forhold til gennemsnittet. Det, jeg har noget imod, er præcis det samme som det, hr. Bernhard Baunsgaard gav udtryk for at han har imod det lovforslag, som han har besluttet sig for at støtte, nemlig at der er en lang række mennesker med væsentlig højere bruttoindkomster, som slipper for bunden opsparing på grund af store fradrag.

Hvis hr. Bernhard Baunsgaard var i tvivl før, bør han i hvert fald ikke være det nu. Det er det, jeg mener er fejlen ved dette lovforslag og det er det, hr. Bernhard Baunsgaard ikke har gjort noget ved under forhandlingerne med regeringen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da hr. Lykketoft ikke har været med i de nævnte forhandlinger, fordi socialdemokratiet for tiden har meldt sig ud og ikke ønsker at deltage i løsningen af samfundets problemer, kan han i hvert fald ikke udtale sig om, hvad jeg har gjort i forhandling med regeringen.

Men det billede, hr. Lykketoft tegnede, var et billede af, at man rammer urimeligt og ikke forsøger at ramme de rigeste. Det var sådan noget, hr. Lykketoft prøvede at tegne. Det er de 8½ pct., der har de største skattepligtige indkomster i dette land, man rammer. Man skulle have ramt nogle procent flere, men man rammer de rigeste, dem, der har de højeste skattepligtige indkomster, og det er godt.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil bare godt af hr. Bernhard Baunsgaard have oplyst det nøjagtige tidspunkt for, hvornår socialdemokratiet blev indbudt til at deltage i overvejelserne om, hvordan denne situation skulle klares.

Jeg skal selvfølgelig ikke kunne sige, hvordan forhandlingerne er foregået. Jeg kan bare se, at de synspunkter, hr. Bernhard Baunsgaard antydede at han havde, er han ikke kommet igennem med i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg deler fuldstændig regeringens opfattelse af socialdemokratiet i øjeblikket. Det nytter ikke at indbyde dem til forhandling om samfundets problemer. Afstemningen forrige år om finansloven viste det tydeligt, og den sygdom er socialdemokratiet ikke kommet sig af endnu.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Så fik vi bekræftet af hr. Bernhard Baunsgaard, at det var forkert, hvad han sagde her før: at socialdemokratiet havde meldt sig ud. Det er regeringen og de radikale, der er blevet enige om at melde socialdemokratiet ud af forhandlingerne. Det var en interessant oplysning. De fleste kendte den i forvejen, men hr. Bernhard Baunsgaard gav udtryk for noget andet lige før. Det var det ene, jeg ville sige.

Dernæst vil jeg sige, at uanset hr. Bernhard Baunsgaards nedsættende bemærkninger om socialdemokratiet synes han så ikke, det havde været passende, når vi nu har fælles forhandlinger om en skattereform, at han havde underrettet den tredje part i de forhandlinger om, inden man afsluttede forhandlingerne om denne pakke, at et væsentligt element i skattereformforhandlingerne var taget ud og gjort til genstand for en særlig handel mellem regeringen og de radikale?

Hagen Hagensen (KF):

Hvis det høje ting ikke har noget imod det, vil jeg vende tilbage til de to lovforslag, som vi har til behandling, og gøre nogle bemærkninger om dem. Spørgsmålet, som nys har været drøftet mellem de to herrer på tallerstolen, om, hvem der skulle være med til hvad, kommer man nok senere til at drøfte endnu mere.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i, når jeg skal gøre nogle bemærkninger om de to lovforslag, dels om bunden opsparing, dels om forhøjelse af selskabsbeskatningen, baggrunden for dem, og den er ene og alene, at man skal se dem som led i den helhedsløsning, regeringen er kommet med. Der er et sigte med det hele, også med den bundne opsparing, idet den skal være med til at dæmpe udviklingen i det private forbrug og på denne måde i forbindelse med de øvrige indgreb